

(Kort bemærkning).

Kaj Hansen (DKP):

Jeg bliver desværre nødt til at spørge boligministeren, om han har glemt det spørgsmål, jeg har stillet to gange nu, eller om han ikke ønsker at besvare det. Det drejer sig om: vil ministeren fremsætte forslag gående ud på at gennemføre beboerdemokrati?

Boligministeren (Johan Philipsen):

Jeg vil ikke fremsætte nogen forslag, der ændrer lejeloven stykkevis.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om stop for alle huslejeforhøjelser, forbud mod opsigelse af lejere og forbud mod opdeling af ejendomme i ejerlejligheder [af Kaj Hansen m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. VII) findes i tillæg A. sp. 1025, fremsættelsen i tidenden sp. 926).

Forslaget sattes til forhandling.

Boligministeren (Johan Philipsen):

Det kommunistiske forslag indeholder en opfordring til regeringen om 3 ting. For det første et stop for alle huslejeforhøjelser, for det andet et forbud mod opsigelse af lejere og for det tredje et permanent forbud mod opdeling af ejendomme i ejerlejligheder.

I bemærkningerne til forslaget henvises der til regeringserklæringen af 8. januar 1974. Det hedder heri, at regeringen på baggrund af energikrisens følger for befolkningens indkomster og varmeudgifter ikke mener, at der i den nuværende situation bør

ske en yderligere belastning af befolkningens boligudgifter.

Jeg takker for så vidt for tilslutningen til regeringsudtalelsen, men har lidt svært ved at se, at forslaget til folketingsbeslutning, som forslagsstillerne hævder, er en nødvendig konsekvens heraf.

Til forslaget om et midlertidigt huslejestop vil jeg først bemærke, at problemet i boligpolitikken i de senere år har været at opnå en tilpasning af lejen i den ældre boligmasse til lejen i nybyggeriet. Skulle vi nu indføre et nyt generelt stop, ville det vanskeliggøre den normalisering af markedet, der kan give de boligsøgende mulighed for at få de boliger, de ønsker, til en rimelig boligudgift.

I forvejen gælder begrænsninger i adgangen til at gennemføre lejeforhøjelser fra udlejernes side. Forholdene er forskellige i de områder, hvor der er huslejestop efter boligreguleringsloven, og de områder, hvor der ikke gælder en sådan regulering.

I de regulerede områder, der omfatter 70 kommuner, gælder i øjeblikket et huslejestop, og der kan kun gennemføres huslejeforhøjelser efter de regler om normaliseringsforhøjelser, som blev gennemført i 1967; den sidste af disse forhøjelser skal gennemføres pr. 1. april 1974. Det er i almindelighed allerede varslet til gennemførelse på det tidsunkt, og lejerne har indstillet sig herpå.

Ud over de nævnte forhøjelser kan der i de regulerede områder kun gennemføres lejeforhøjelser, der er særlig begrundet, f. eks. i dokumenterede stigninger i skatter og afgifter.

I de uregulerede områder kan lejen ved nyudlejning fastsættes til, hvad lejligheden med rimelighed er værd, og i de bestående lejemål kan ejere og lejere frit indgå aftaler om en sådan forhøjelse af lejen, som de kan blive enige om. Men der er stærke begrænsninger i udlejerens mulighed for at få lejen forhøjet imod lejerens ønske.

Særlige regler gælder i lejemål om enkeltværelser, hvor udlejer normalt kan opsiges lejemålet med 14 dages varsel og i konsekvens heraf også forhøje lejen med dette varsel, hvis lejerens ønsker at blive boende på de ændrede vilkår. I de regulerede områder er sådanne lejemål dog i en række kommuner undergivet huslejekontrol, som hin-